

ромжнскитѣ „витязи“ на две и така ще бждатъ по-лесно бити. Тамъ въ Карпатитѣ могатъ да се опратъ, но при Тутраканъ и Добричъ е изключено това . . . Разбрахте ли, Подпоручикъ? . . .

— Тѣй вѣрно, господинъ Подполковникъ, разбрахъ.

— А тукъ сме бити, както виждате . . . Настъпихме само отъ дѣсно, отъ центъра и отъ лѣво пасувахме, а сега ще почнемъ да се връщаме къмъ Битоля и то не съ победенъ маршъ, а безславно . . . Тръгнахме като аслани, връщаме се съвсемъ насрани . . .

— Това ще се поправи г. Подполковникъ.

— Умрѣло магаре не рита, Подпоручикъ — тжжно каза подполковникътъ и като удари съ камшика си своитѣ кални и скжсани ботуши, подаде ми ржка за сбогомъ и влѣзе при Началникъ щаба.

Неговитѣ думи не ме ободриха. Отъ ромънцитѣ нѣма да се страхуваме, обаче тукъ какво ще стане? Донесенията идатъ напълно да потвърдятъ пропадането на нашата офанзива.

27 августъ. Днесъ вече добре се знае, че съ тия сили, съ които разполагаме, нѣма да можемъ да пробиемъ сръбскитѣ позиции. Командующиятъ армията заповѣда да спратъ всѣкакви атаки по цѣлия фронтъ и да започнатъ да се укрепяватъ на достигнатитѣ мѣста. Липсата на материали и лошиятъ теренъ не позволяватъ едно пълно и солидно укрепване. При това и сръбската армия, която бѣше вече получила и получава все нови и нови припаси за своята мощна артилерия, развива ефикасна и непрекъснатата дейность и по тоя начинъ прѣчи за изпълнението заповѣдта на Командующия първа армия.

Нашата офанзива дава съвсемъ неочаквани резултати, както за насъ самитѣ, така и за германското главно командуване, което съ тая офанзива очакваше да бжде сплашено съглашението и Ромъния да бжде заставена да пази своя неутралитетъ. Силата на противника е подценена, Новата сръбска армия се показва не само устойчива, но и нейната жилавостъ подчерта преумората на българския войникъ и липсата на достатъчно войски за една подобна авантюра, отъ която не могатъ да се очакватъ нѣкакви добри резултати. Това не се скрива вече отъ никого.